

Skuteczne prawo

Ochronę środowiska – także wodnego – gwarantują przepisy prawa i system jego kontroli. Dotyczą one całego przemysłu wydobywczego, w tym poszukiwań i wydobywania gazu z łupków. Zarówno same poszukiwania, jak i wydobywanie gazu z łupków są możliwe jedynie na podstawie koncesji, wydawanych przez Ministerstwo Środowiska. Od inwestora wymaga się szeregu decyzji i pozwoleń, związanych m.in. z korzystaniem wód, a cały proces podlega kontroli środowiskowej.

Teren zrehabilitowany po zakończeniu prac poszukiwawczych (Markowola).

Institucje czuwające nad bezpieczeństwem środowiskowym w Polsce:

- Ministerstwo Środowiska,
- Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska i jej Regionalne Dyrekcje Ochrony Środowiska,
- Główny Inspektorat Ochrony Środowiska i jego Wojewódzkie Inspektoraty Ochrony Środowiska,
- Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej i jego Regionalne Zarządy Gospodarki Wodnej,
- Państwowy Instytut Geologiczny,
- Wyższy Urząd Górniczy i jego Okręgowe Urzędy Górnicze,
- władze samorządowe.

Teren w trakcie szczelinowania hydraulicznego (Lubocino).

Jednostką kontrolującą prace górnicze jest Okręgowy Urząd Górniczy. Inwestor jest zobowiązany do przestrzegania przepisów środowiskowych na każdym etapie prac. Cały proces od początku do końca podlega kontroli Inspekcji Ochrony Środowiska. Za przekroczenie warunków korzystania ze środowiska grożą ogromne kary finansowe. W przypadku rażącego nieprzestrzegania prawa możliwe są sankcje karne (od grzywny do pozbawienia wolności) oraz wstrzymanie działalności.

Najlepsze źródło informacji o gazie z łupków w Polsce

www.gazzlupkow.org

Masz pytania dotyczące tego tematu?
Wyślij e-mail na: lupki@pgnig.pl

Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo SA
ul. M. Kasprzaka 25, 01-224 Warszawa
tel. +48 22 589 45 55, faks +48 22 691 82 73
www.pgnig.pl

Gaz z łupków – energia przyszłości

Woda pod szczególną ochroną

„Woda nie jest produktem handlowym takim jak każdy inny, ale raczej dziedzictwem, które musi być chronione, bronię i traktowane jako takie.”

Zintegrowaną politykę wodną mającą na celu zapewnienie ludziom dostępu do czystej wody pitnej, która umożliwia rozwój gospodarczy i społeczny przy równoczesnym poszanowaniu potrzeb środowiska, wprowadza Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 IX 2000 r.

Podczas prac poszukiwawczych i eksploatacji gazu z łupków przestrzegamy wszelkich norm technologicznych i środowiskowych, by nie doprowadzić do żadnych zagrożeń dotyczących środowiska naturalnego, w tym wody.

Teren w trakcie prac poszukiwawczych.

Niedobór nie grozi

Nie ma obawy, że duże ilości wody używanej do szczelinowania mogą zaburzyć bilans wodny w Polsce. Możliwość korzystania z ujęć wodnych jest w Polsce ściśle uregulowana prawem i podlega kontroli służb państwowych, co pozwala chronić je przed niewłaściwym wykorzystaniem.

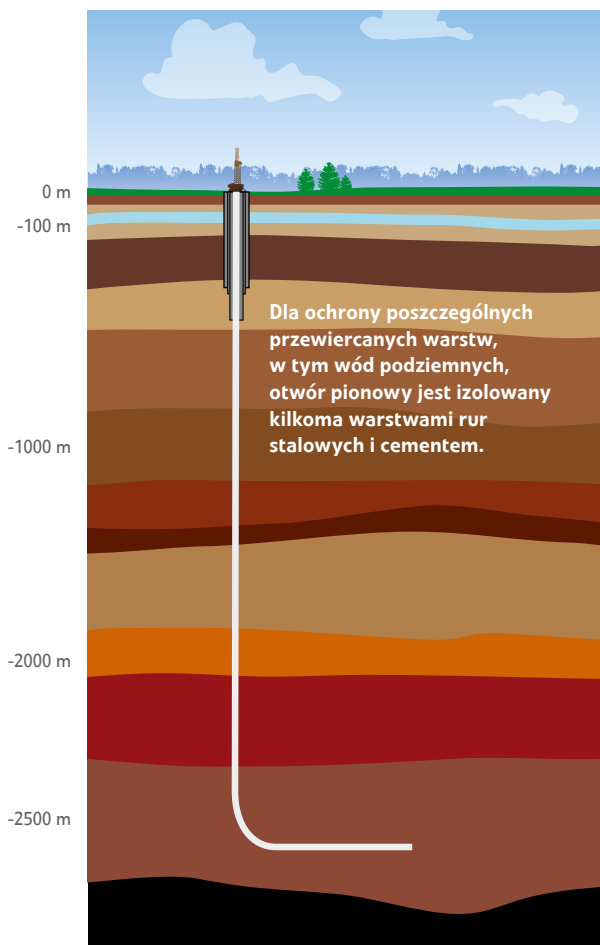
Obecnie w kraju wykorzystuje się niespełna 12% zasobów wody. Do szczelinowania zużywa się jej średnio 20 000 m³, podczas gdy sama Warszawa potrzebuje ok. 410 000 m³ na dobę. W dodatku po zabiegu część płynu wraca na powierzchnię (średnio 30–40%) i jest wykorzystywana w kolejnym szczelinowaniu. Nie jest też prawdą, że poszukiwania i eksploatacja gazu z łupków generuje wyjątkowo duże zużycie wody. Jak wyliczyli naukowcy z Państwowego Instytutu Geologicznego*, jeśli w ciągu 3–5 lat wykona się w Polsce 200 wierceń ze szczelinowaniem (co wynika z liczby koncesji), rocznie pochłonie to około 1 000 000 m³ wody. Stanowi to zaledwie ok. 0.06% łącznego wykorzystania wód podziemnych.

* Artykuł pt. Hydrogeologiczne uwarunkowania procesu poszukiwania, rozpoznawania i eksploatacji gazu łupkowego i gazu zamkniętego w Polsce autorstwa Małgorzaty Woźnickiej i Moniki Koniecznyńskiej znajduje się na stronie www.pgi.gov.pl

By nie doszło do skażenia

Płyn do szczelinowania zawiera ok. 0,5% związków chemicznych. Są to substancje powszechnie stosowane w życiu codziennym, nie zagrażają ludziom i środowisku. Dodatkowo w procesie technologicznym zapewnia się system skutecznych zabezpieczeń. Konstrukcja otworu pionowego zapewnia izolację poszczególnych przewiercanych warstw (rurowanie i cementowanie otworu). Specjalistyczny monitoring, prowadzony na bieżąco podczas całego procesu szczelinowania, pozwala natychmiast wykryć ewentualną awarię i zapobiec jej skutkom.

Warto dodać, że otwór poziomy, a dalej szczelinowanie w warunkach polskich odbywa się na głębokości przynajmniej 3000 m. Zasoby wody pitnej występujące na głębokości do ok. 300 m są oddzielone od warstwy skał łupkowych wieloma nieprzepuszczalnymi warstwami skał.

Proces szczelinowania hydraulicznego (Lubocino).

Pozytywna ocena

Bezpieczeństwo źródeł i zasobów wody potwierdzają naukowe ekspertyzy. W 2011 r. na zlecenie Ministra Środowiska zespół naukowców z pięciu instytucji* przeprowadził badania aspektów środowiskowych procesu szczelinowania hydraulicznego w otworze Łebień LE-2H. W raporcie opracowanym przez Państwowy Instytut Geologiczny stwierdzono jednoznacznie – nie zaobserwowano wpływu prac związanych ze szczelinowaniem na jakość wód powierzchniowych i podziemnych, a sam pobór wody nie wpłynął na zmniejszenie zasobów wód podziemnych w rejonie wiertni.

* Koordynatorem prac był Państwowy Instytut Geologiczny. W badaniach poza geologami i hydrogeologami z Instytutu brali udział specjaliści z Instytutu Geofizyki PAN, Wojewódzkiego Inspektoratu Ochrony Środowiska, Zakładu Biologii Wydziału Inżynierii Środowiska Politechniki Warszawskiej oraz Instytutu Nafty i Gazu w Krakowie.